
[2005-31-RE](#)

CAUSA 2005-31-RE

Número de registre 536-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 30 DE NOVEMBRE DEL 2005

BOPA núm. 105, del 14 de desembre del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 6 de setembre del 2005, per la representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 13 de maig del 2005 i contra l'aute del 14 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a un procés degut, reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que vulgui tenir per formulat aquest recurs d'empara i atorgui l'empara sol·licitada declarant la vulneració del dret a un procés degut dels recurrents;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 10 d'octubre del 2005;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Philippe Ardant;

Antecedents

Primer

El 8 de juliol de 1999, els Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González van presentar una demanda en judici verbal civil pel procediment ordinari contra les societats Eland, SA i Rec del Sola d'Engordany, i contra el Comú d'Escaldes-Engordany perquè la societat Eland, SA estava construint uns edificis que infringien el contracte signat el 14 de març de 1971 entre el Quart de Les Escaldes-Engordany i els veïns de la zona dels Vilars. En aquest contracte s'havia pactat la cessió d'uns terrenys per l'obertura d'una carretera i s'havien constituït limitacions recíproques, gravàmens i servituds de non aedificandi parcial i non altius tollendi. Els recurrents també sol·licitaven l'anul·lació d'un contracte signat el 21 de desembre de 1995 entre la societat Rec del

Segon

La societat Eland, SA va demanar, abans de contestar la demanda, la citació a judici dels venedors que havien intervingut en transmissions successives perquè responguessin de sanejament per evicció, perquè fossin oficialment informats del contingut de la demanda i perquè assumissin la defensa davant les pretensions de la part actora. La Sra. Justa Pla Figueras i els Srs. Tomàs Obiols Puigdemasa, Josep Marrugat Camañés, Benet Garal Torres i Joan Besolí Bacó van ser, doncs, cridats al procés posteriorment.

Tercer

El 14 de setembre del 2004, el Tribunal de Batlles va dictar una sentència en què apreciava l'excepció d'incompetència de jurisdicció plantejada per la societat Eland, SA i pel Comú d'Escaldes-Engordany respecte al contracte de cessió del 21 de desembre de 1995 i respecte a les qüestions relatives als nivells de computació d'alçades i d'alineació d'edificis plantejades, es declarava incompetent per resoldre les pretensions 2 i 3 contingudes en la demanda presentada pels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González, i desestimava les restants pretensions.

Quart

Els Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González, la societat Eland, SA i el Sr. Tomàs Obiols Puigdemasa van apel·lar la sentència esmentada. I, posteriorment, la societat Eland, SA va desistir del seu recurs.

A l'inici de la vista oral celebrada en la tramitació d'aquests recursos d'apel·lació la representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González va demanar l'exclusió de dos dels apel·lats: el Comú d'Escaldes-Engordany i la societat Rec del Solà d'Engordany, perquè els recurrents no havien formulat peticions contra ells en el seu escrit de conclusions. Aquesta demanda va ser rebutjada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia "perquè la salvaguarda del procés degut impedia òbviament que el Tribunal pogués prohibir que aquells dos apel·lats com a part apel·lada, poguessin fer en l'acte de la vista oral les al·legacions que creguessin escaients al seu dret."

Cinquè

El 13 de maig del 2005, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què decidia "DESESTIMAR el recurs d'apel·lació dels Srs. VIDAL ESCOLL i GUILLAN GONZALEZ; CONFIRMAR la decisió desestimàtoria de la demanda objecte d'apel·lació amb la precisió que es conté en el fonament VUITÈ d'aquesta resolució, amb imposició a aquests recurrents de les costes que ha provocat a les altres parts en el seu recurs d'apel·lació; ESTIMAR l'apel·lació del Sr. OBIOLS PUIGDEMASA i REVOCAR la Sentència apel·lada en el particular referent a les costes causades a la primera instància a l'esmentat Sr. OBIOLS a les quals es condemna als actors; i IMPOSAR a ELAND, SA les costes que ha causat a les altres parts el recurs d'apel·lació de què va desistir davant d'aquest Tribunal."

Sisè

La representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González va interposar un

incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta sentència, per considerar que es vulnerava el dret a la jurisdicció, el dret a obtenir una decisió fonamentada en dret i el dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, ja que contenia una motivació errònia, incorria en incongruència omissiva i els condemnava en costes de la primera i segona instància sense que aquesta condemna respongués a una pretensió de les altres parts.

Setè

El 14 de juliol del 2005, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute mitjançant el qual desestimava aquest incident de nul·litat perquè considerava que no es podia observar l'existència de les vulneracions denunciades per la representació processal dels recurrents, que les qüestions plantejades pertanyien a la legalitat ordinària i que per tant, eren intrascendents constitucionalment.

Vuitè

El 6 de setembre del 2005, la representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González va interposar un recurs d'empara en què al·legava que la sentència dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia havia vulnerat el dret a un procés degut dels recurrents, reconegut a l'article 10 de la Constitució, per tres motius. El primer motiu seria la motivació errònia de la resolució esmentada pel que fa a l'admissió de la presència en segona instància del Comú d'Escaldes-Engordany i de la societat Rec del Solà d'Engordany, ja que el fet que la part recurrent hagués acceptat tàcitament els pronunciaments primer i segon de la sentència dictada pel Tribunal de Batlles, impedia que el Comú d'Escaldes-Engordany i la societat Rec del Solà d'Engordany fossin presents en el recurs com a parts demandades, i així ho havia exposat com a qüestió prèvia en la vista oral celebrada en el tràmit del recurs d'apel·lació.

El segon motiu seria la incongruència omissiva en la sentència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, ja que havia deixat sense resposta part de l'argumentació adduïda pels recurrents, de les dues línies de defensa utilitzades en el recurs d'apel·lació, la sentència tractava "abastament de a) en els seus Fonaments de Dret Cinquè a Vuitè; en canvi, tracta de b) en un sol Fonament de Dret (el Novè), en dos línies, **fent cas omís de tota la nostra argumentació i sense ni tant sols contradir-la**, reprenent l'argument efímer de la Batllia de que dites limitacions no són més que una reproducció del Conveni de 1971."

I el tercer motiu seria la condemna dels recurrents al pagament de les costes de primera instància respecte al Sr. Obiols i de la totalitat pel que fa a segona instància quan les altres parts no ho havien demanat expressament, i que per tant la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia havia incorregut en la vulneració del principi dispositiu que regeix el procés civil.

Per acabar, aquesta representació demanava al Tribunal Constitucional que volgués tenir per formulat aquest recurs d'empara i atorgués l'empara sol·licitada declarant la vulneració del dret a un procés degut dels recurrents.

Novè

El 10 d'octubre del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què considerava que els recurrents pretenien convertir el recurs d'empara en una instància cassacional o tercera instància, ja que la motivació de la sentència recorreguda "és totalment ajustada a Dret i no arbitrària, i per tant, les pretensions dels recurrents es deriven d'un simple desacord amb l'argumentació del Tribunal, la

qual cosa exclou aquest motiu de l'àmbit del recurs d'empara". També afegia que en la sentència objecte d'aquest recurs s'havia donat resposta raonada a totes i cadascuna de les pretensions que havien estat formulades sense que s'hagués produït la incongruència adduïda.

Finalment, en relació amb la condemna en costes, el Ministeri Fiscal manifestava que aquesta qüestió "forma part de la legalitat ordinària i la simple discrepància dels recurrents en l'aplicació del Dret Andorrà en matèria de costes no pot fonamentar la interposició del recurs d'empara per vulneració del dret al procés degut."

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2005-31-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonaments jurídics

Primer

Els recurrents al·leguen tres arguments contra la sentència del 13 de maig del 2005 i l'aute del 14 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia:

-aquestes resolucions es fonamenten en una motivació errònia pel que fa a l'admissió de la presència en segona instància del Comú d'Escaldes-Engordany i de la societat Rec del Solà d'Engordany,

-aquestes resolucions incorren en incongruència omissiva,

-la condemna dels recurrents al pagament de les costes de primera instància respecte al Sr. Obiols i de la totalitat pel que fa a la segona instància quan les altres parts no ho havien demanat expressament, hauria estat pronunciada equivocadament.

Per tant, segons el parer dels recurrents, el Tribunal Superior de justícia hauria vulnerat el dret a un procés degut, reconegut a l'article 10 per aquests tres motius.

Segon

Els recurrents impugnen la presència en segona instància del Comú d'Escaldes-Engordany i de la societat Rec del Solà d'Engordany, ja que la part recurrent havia acceptat tàcitament els pronunciaments primer i segon de la sentència dictada pel Tribunal de Batlles, la qual cosa impedia que el Comú d'Escaldes-Engordany i la societat Rec del Solà d'Engordany fossin presents en el recurs com a parts demandades. Ara bé, el Tribunal Superior de Justícia va considerar que en absència d'un desistiment formal aquestes parts no perdien la seva condició de part apel·lada.

Aquesta dissensió en relació amb la necessitat d'un desistiment formal és, com ha esmentat el Tribunal Superior de Justícia, "una qüestió de legalitat ordinària no susceptible de donar suport a un incident de nul·litat", per tant, aquest argument no és procedent en un recurs d'empara per manca de contingut constitucional.

Tercer

Seguidament, els recurrents al·leguen que les resolucions del Tribunal Superior de Justícia són

incongruents, ja que responen, de manera molt breu, a un dels seus arguments. Es tractaria d'una incongruència per omissió.

Si bé la motivació de les decisions de justícia és una exigència constitucional, correspon al jutge constitucional verificar, cas per cas, si aquesta obligació ha estat degudament respectada sense que sigui possible fixar, a priori, normes relatives al contingut i a l'extensió d'aquesta obligació. Per poder establir una eventual incongruència per omissió, hagués calgut que una de les pretensions de les parts no hagués estat resposta.

En aquesta causa, es desprèn de l'examen de les decisions objecte de recurs que l'argument adduït pels recurrents va ser pres en consideració, examinat i desestimat pels jutges de la jurisdicció ordinària. L'apreciació efectuada pels jutges del fons no pot ser objecte de recurs davant el Tribunal Constitucional.

Quart

Pel que fa a la condemna al pagament de les costes processals dictada pel Tribunal Superior de Justícia, de manera errònia, ja que no havia estat demanada per les altres parts, cal remarcar que és una qüestió de legalitat ordinària en relació amb la qual els jutges ordinaris tenen la potestat de fer la seva apreciació sobirana. El Tribunal Constitucional no és competent per conèixer d'aquesta apreciació.

En aquestes condicions, la demanda dels recurrents tendeix a considerar el Tribunal Constitucional com un tercer grau de jurisdicció, manca de contingut constitucional i ha de ser declarada inadmissible a tràmit.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-31-RE, interposat per la representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González, contra la sentència del 13 de maig del 2005 i contra l'aute del 14 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal

Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 30 de novembre del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat